

*Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser**Til § 1*

Til nr. 1

Hvis en udlænding, der ikke er omfattet af undtagelsesbestemmelserne i lovens § 3, stk. 2, nr. 2 eller 3, får behov for vedvarende hjælp, afgør Den Sociale Sikringsstyrelse, om udlændingen skal hjemsendes, jf. § 3, stk. 4, 1. pkt. Hjælp til forsørgelse anses efter den gældende bestemmelse i § 3, stk. 3, for vedvarende, hvis den er ydet i mere end 1 år eller må påregnes at ville vare mere end 1 år.

Det har vist sig uhensigtsmæssigt, at der skal gå et helt år, inden hjælp til forsørgelse betragtes som vedvarende, idet det ofte på et langt tidligere tidspunkt kan konstateres, om pågældende vil blive i stand til at forsørge sig selv eller ej inden for en rimelig periode. Regeringen foreslår derfor, at hjælp til forsørgelse anses for vedvarende, hvis den er ydet i mere end ½ år eller må påregnes at ville vare mere end ½ år. Der kan således ske indberetning til Den Sociale Sikringsstyrelse efter ½ år.

Til nr. 2 og 3

Sikringsstyrelsen kan efter den gældende bestemmelse i § 3, stk. 4, 2. pkt., ikke træffe afgørelse om hjemsendelse efter lov om aktiv socialpolitik, hvis udlændingen med henblik på varigt ophold lovligt har boet her i landet i mere end de sidste 3 år. Sikringsstyrelsen skal i forbindelse med afgørelsen inddrage en række kriterier, jf. § 3, stk. 5, vedrørende udlændingens tilknytning til Danmark. Udlændingens opholdsret bortfalder, jf. udlændingelovens § 18, hvis Den Sociale Sikringsstyrelse beslutter, at den pågældende skal hjemsendes.

Regeringen finder, at man skal kunne klare sig uden offentlig forsørgelse, når man som udlænding opholder sig i Danmark. Derfor vil regeringen - inden for rammerne af Danmarks internationale forpligtelser - udvide adgangen til at hjemsende udlændinge af forsørgelsesmæssige årsager. Det foreslås at udvide adgangen til hjemsendelse, således at den tidsmæssige grænse for, hvornår hjemsendelse kan ske, udvides fra 3 år til 7 år. Det vil betyde, at Den Sociale Sikringsstyrelse ikke kan træffe afgørelse om hjemsendelse, hvis udlændingen med henblik på varigt ophold lovligt har boet her i landet i mere end de sidste 7 år. Muligheden for hjemsendelse kommer hermed til at omfatte en større gruppe end i dag.

Til nr. 4

I forhold til borgere fra en lang række lande findes der konventionsmæssige begrænsninger, således at der kun kan ske hjemsendelse inden for en kortere år-række end 7 år. Således sætter Den Nordiske Konvention om social bistand og tjenester en grænse på 3 års lovlig bopæl, hvorefter der ikke kan ske hjemsendelse, og Den Europæiske Konvention om social- og sundhedsmæssig hjælp af 11. december 1953 opererer som udgangspunkt med en 5 års grænse for statsborgere fra lande, der er omfattet af konventionen.

Til nr. 5

Det foreslås, at der ved vurderingen af, om en udlænding skal hjemsendes, tillige sker en forhøjelse fra 3 til 7 år af den periode, som en ægtefælle eller samlever skal have boet i landet.

Bestemmelsen svarer iøvrigt til gældende § 3, stk. 5.

Til nr. 6 og 7

Forslaget er en konsekvensændring som følge af forslaget om indførelse af en starthjælp, jf. nr. 12.

Til nr. 8

Til stk. 3:

Som led i regeringsudspillet om en ny udlændingepolitik foreslår regeringen, at retten til fuld kontanthjælp fremover skal være betinget af, at ansøgeren har opholdt sig her i riget i sammenlagt mindst 7 ud af de sidste 8 år forud for ansøgningen. Riget omfatter Danmark, Færøerne og Grønland.

Ansøgeren kan således efter forslaget i løbet af de sidste 8 år have opholdt sig i 1 år uden for rigets grænser, uden at miste retten til kontanthjælp. Ophold i udlandet i perioder på sammenlagt op til 2 måneders varighed i løbet af et kalenderår medfører ikke fradrag ved beregningen af opholdstiden i § 11, stk. 3 eller 4. Således vil udlandsophold ved afholdelse af ferier og deltagelse i studie-, tjeneste og forretningsrejser normalt ikke medføre fradrag ved beregningen af opholdstiden, forudsat at personen har bevaret sin faste bopæl i riget. Efter lov nr. 426 af 31. maj 2000 om Det Centrale Personregister (CPR-loven) registreres alle, der har lovligt ophold i Danmark, på deres bopæl eller faste opholdssted. Som en følge heraf registreres indrejse til og udrejse fra Danmark i CPR. For Grønland gælder tilsvarende bestemmelser om registrering efter lov om folkeregistrering. Færøerne har egen selvstændig folkeregistreringslovgivning. Ved vurderingen af, om en person har haft ophold i Danmark eller Grønland, er der i lovforslaget taget udgangspunkt i, hvor-